

Virág Benedek

A bölcsről

A bölcs magában bízik; az ellene
Felkelt szerencsét, mint valamely kemény
Szirt a haboknak csapkodását,
Érzi, de férjfiasan megállja.

A Nap, mikor feljön, s köd emelkedik
Súgári ellen, fénysekerén nevet,
És megszokott útját kijárja:
A buta pára lehull, s enyészik.

Amaz kiszegzett célja felé siet;
Ha néki gátot vetnek irigyei,
Nagy lelke, csendessége mellett,
Érezi emberi hívatalját.

Bár sok veszélyek közt forog élete,
Azt tiszteletben tartani nem szűnik.
Ha sorsa nem változhatatlan,
El meri várni dicső halálát.

Zengd győzedelmét mennyei lantodon,
Músám! s azoknak szíveiket, kiket
Kaján szemekkel tart az álnok
Cimbora, bátorodásra gerjeszd!